

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت جنابعالی در سایت های ضد فلسفه مطلبی از ملا صدرا نقل میکنند که ایشان در تفسیر سوره واقعه فرموده بعد از اینکه عمری را صرف اموختن حکمت کردم دیدم دستم تهیست رو به قران اوردم الی اخر . ملاصدرا در چند جای اسفار اشاره میکند که خداوند این مطلب را به ما الهام کرد یا در اثر توسل به حضرت معصومه این مطلب برای من حل شد خوب ایا خداوند پوچی را به ایشان الهام کرده است ؟ و مگر اسفار ملا صدرا جز تفسیر ایه علم الاسما قران است خداوند در قران به طور سربسته فرموده ما اسما را به انسان اموختیم خوب یه عده اهل همت فکر و قلب خود را بکار گرفتند ببینند حقیقت این اسما چیست ایا این جدای از قران است یا سایر مطالب که در اسفار و کتب عرفا آمده است توضیحی بفرمایید منظور ملاصدرا چیست از آنچه در سوره واقعه فرموده است؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: هر عارف سالکی در سیر خود وقتی آنچه را دارد را با آنچه ربوبیت حضرت حق اقتضاء می کند خود را دست خالی می بیند، و حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» که در آخر عمر می فرمایند: «دو رکعت نماز برای خدا نخواندم» به همین معنا است که وقتی به خودشان و دانش خودشان رجوع می کنند احساس می نمایند هیچ چیز ندارند و وقتی به الطاف الهی، مثل قرآن، نظر می کنند امیدوار می شوند. جمله ای او بدین معنی نیست که ملاصدرا از آنچه کرده پشیمان است به دلیل آن که تمام تفاسیر خود را بر مبنای همان دانشی می نویسد که در حکمت متعالیه به آن رسیده است. موفق باشید